

Af Ordføreren:

Forslagets § 3, 2det Stykke, affattes saaledes:

„Paa samme Maade baandlægges midlertidigt det kontante Restbeløb ca. 270,000 Kr. af Købesummen for de i § 1 nævnte Ejendomme, saa at ingen Del af Beløbet kan anvendes uden Ministerens Samtykke.“

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag, og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Goos): Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, er Udvalget enigt om at indstille Forslaget i dets Helhed til Vedtagelse. Udvalget mener nemlig at kunne tiltræde uforandret alle Hovedbestemmelserne i Forslaget, baade dem, der have Hensyn til den Transaktion, hvorved nogle, nu de Kellerske Anstalter tilhørende, Ejendomme gaa over til Gamle-Bakkehus — Ebberødgaard —, og den Bistand, som Staten direkte og indirekte yder til denne Transaktion, samt dem, der angaa en ny Bestyrelsesform for Anstalterne, og endelig den tredje Kreds af Hovedbestemmelser, der angaar Betaling for uformuende aandssvage og Statens Bidrag dertil. Der er ganske vist med Hensyn til enkelte af Forslagene i Betænkningen udtalt nogle Ønsker, Forventninger og Forhaabninger, men dem skal jeg ikke komme nærmere ind paa her, da de ikke have fundet noget Udtryk i Forslaget, og det heller ikke har været Udvalgets Mening at give dem noget saadant Udtryk, men kun at henstille dem som Tanker, der muligvis i Fremtiden ville kunne faa Betydning. — Der er en enkelt redaktionel Ændring, som jeg har tilladt mig at stille som Ordfører, men som jeg tør gaa ud fra, at de øvrige Medlemmer i Udvalget ere enige i. Den angaar 2det Stykke i § 3, som indeholder Bestemmelsen om, at de c. 270,000 Kr., som nu ville komme de Kellerske Aandssvageanstalter til gode, skulle baandlægges midlertidigt, saaledes at der ikke kan disponeres over nogen Del deraf uden Ministerens Samtykke. Vi tiltræde Tanken, men der er det mindre heldige ved Redaktionen, at den ikke gør det klart, hvad det er for 270,000 Kr. der tales om. Og naar der siges, at de stilles til Raadighed for den Kellerske Anstalt, kunde det muligvis vække den Tanke, at det var noget, der

stilledes til Raadighed af Statskassen, medens det virkelige Forhold er det, at disse 270,000 Kr. er den kontante Købesum, som den Kellerske Anstalt faar fra den anden Aandssvageanstalt som Vederlag for Karens-Minde og Lillemosegaard med Gammelmoshus, den Rest af Købesummen, der ikke gaar med til Indløsning af Prioriteterne. Meningen med den redaktionelle Ændring er da blot at gøre det klart, hvad det er for 270,000 Kr. det drejer sig om.

Der er kun en enkelt Paragraf i Forslaget, som Udvalget ikke mener at burde tilraade at vedtage i uforandret Form, medens det dog tiltræder Hovedtanken i Paragraffen. Det er § 7, der udtaler, at „begge de ovennævnte Aandssvageanstalter ere i alle Beskatningsforhold ligestillede med Statens Sindssygeanstalter.“

Det er jo klart nok, at Meningen hermed er at skaffe Anstalterne visse Begunstigelser i Skatteforhold, som tilkomme Statsanstalter, og som de ikke vilde opnaa, hvis de som selvejende Institutioner betragtedes som private. I sidste Tilfælde vilde de nemlig ikke faa anden Begunstigelse end den, som vilde tilkomme dens Skoleafdelinger i Henhold til Loven af 16de April 1873 § 4, der fritager saadanne for Bygningsafgift i større eller mindre Udstrækning, eftersom de ligge i Kjøbenhavn eller paa Landet. Men selv om man betragtede dem som offentlige Anstalter, hvad man sandsynligvis ikke vilde nægte dem og i Virkeligheden heller ikke har nægtet dem, vilde de dog ikke opnaa de samme Begunstigelser som Statens Ejendomme. „Offentlige Bygninger“ have nemlig vel forskellige Begunstigelser i visse Skatteforhold, men de have hidtil ikke haft de Begunstigelser, der tilkomme den særegne Klasse af Bygninger, der ere Statsbygninger. Det er nu Meningen med Forslaget at skaffe disse Anstalter de nævnte særlige Begunstigelser, og Udvalget har derfor ment at burde gøre sig Rede for, hvilke disse ere. Det er indlysende, at efter vor Skattelovgivning vil der, naar denne Paragraf vedtages, ikke tilkomme dem nogen Begunstigelse eller Fritagelse for de bestaaende Hartkornsskatter til Stat eller Kommune, og de ville heller ikke opnaa nogen Fritagelse for den i Kjøbenhavn bestaaende kommunale Grundskat. En saadan Fritagelse tilkommer nemlig ikke Statsejendommene. Bestemmelsens Betydning vil derimod ligge i den større Fritagelse for Bygningsafgift til Staten, som Anstalterne ved den ville opnaa. De ville jo nemlig